

2) Czy art. 56 TFUE dotyczący swobody świadczenia usług należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie takiemu przepisowi jak art. 72 WMPC, który — z zastrzeżeniem przypadków wymienionych w wyczerpujący sposób w ustawie — zakazuje generalnie transakcji wiązanej skierowanej do konsumenta, gdy przynajmniej jeden ze składników stanowi usługę finansową?

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 maja 2005 r. dotycząca nieuczciwych praktyk handlowych stosowanych przez przedsiębiorstwa wobec konsumentów na rynku wewnętrznym oraz zmieniająca dyrektywę Rady 84/450/EWG, dyrektywy 97/7/WE, 98/27/WE i 2002/65/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz rozporządzenie (WE) nr 2006/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady („dyrektywa o nieuczciwych praktykach handlowych”) (Dz.U. L 149, s. 22).

⁽²⁾ Wet betreffende marktpraktijken en consumentenbescherming (ustawa o praktykach rynkowych i ochronie konsumentów).

Odwołanie od wyroku Sądu (czwarta izba) wydanego w dniu 21 marca 2012 r. w sprawie T-227/09 Feng Shen Technology Co. Ltd przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) wniesione w dniu 29 maja 2012 r. przez

Jarosława Majtczaka

(Sprawa C-266/12 P)

(2012/C 258/16)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Jarosław Majtczak (przedstawiciel: J. Radłowski, radca prawny)

Druga strona postępowania: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory), Feng Shen Technology Co. Ltd

Żądania wnoszącego odwołanie

— uchylenie w całości wyroku Sądu z dnia 21 marca 2012 r. w sprawie T-227/09 oraz oddalenie skargi wniesionej przez stronę skarżącą lub;

— uchylenie w całości wyroku Sądu z dnia 21 marca 2012 r. w sprawie T-227/09 oraz przekazanie sprawy Sądowi do ponownego rozpoznania;

— obciążenie drugiej strony postępowania kosztami.

Zarzuty i główne argumenty

Wnoszący odwołanie podnosi, że zaskarżony wyrok narusza art. 52 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady (WE) nr 40/94 ⁽¹⁾ w

sprawie wspólnotowego znaku towarowego ze zmianami [zastąpionego rozporządzeniem Rady (WE) nr 207/2009 ⁽²⁾ (w sprawie wspólnotowego znaku towarowego)] w szczególności w zakresie wykładni jaką Sąd nadał pojęciu „działania w złej wierze”.

Wnoszący odwołanie podnosi również, że Sąd naruszył przepisy proceduralne dokonując błędnych ustaleń faktycznych i stosując wybiórcze podejście przy ocenie przedstawionych dowodów.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 40/94 z dnia 20 grudnia 1993 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. L 11, s. 1).

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 207/2009 z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Wersja ujednolicona) (Dz.U. L 78, s. 1).

Odwołanie od wyroku Sądu (piąta izba) wydanego w dniu 15 marca 2012 r. w sprawie T-288/08 Cadila Healthcare Ltd przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory), wniesione w dniu 30 maja 2012 r. przez Cadila Healthcare Ltd

(Sprawa C-268/12 P)

(2012/C 258/17)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Cadila Healthcare Ltd (przedstawiciel: S. Malynicz, Barrister)

Druga strona postępowania: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory), Novartis AG

Żądania wnoszącego odwołanie

— uchylenie wyroku Sądu wydanego w dniu 15 marca 2012 r. w sprawie T-288/08;

— obciążenie Urzędu oraz interwenienta własnymi kosztami oraz kosztami skarżącej.

Zarzuty i główne argumenty

Wnoszący odwołanie twierdzi, że należy uchylić zaskarżony wyrok z następujących powodów:

Sąd naruszył art.113 regulaminu postępowania nie orzekając, że skarga stała się bezprzedmiotowa, ze względu na to, że w dniu wydania wyroku nie przedłużono rejestracji wcześniejszego znaku towarowego oraz że upłynął dodatkowy termin sześciu miesięcy przewidziany w art. 47 ust. 3 rozporządzenia nr 207/2009 ⁽¹⁾

W przedmiocie podobieństwa fonetycznego Sąd przeinaczył dowody oraz nie ocenił prawidłowo stanu faktycznego; orzeczenie Sądu jest materialnie nieściśle, gdy chodzi o poczynione przez niego ustalenia w kwestii przedstawionych mu dokumentów.

Sąd nie wziął pod uwagę faktu, że sprzedaż produktów leczniczych wymagała udziału specjalistów.

W kwestii podobieństwa wizualnego Sąd niewłaściwie zastosował swoje własne orzecznictwo, zgodnie z którym początek znaków towarowych jest ogólnie uznawany za najważniejszy element oraz zgodnie z którym w stosunkowo krótkich oznaczeniach, jak te w niniejszej sprawie, elementy środkowe są tak samo ważne jak elementy początku czy końca oznaczenia.

(¹) Rozporządzenie Rady (WE) nr 207/2009 z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego, Dz.U. L 78, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez High Court of Ireland w dniu 11 czerwca 2012 r. — Digital Rights Ireland Ltd przeciwko Minister for Communications, Marine and Natural Resources, Minister for Justice, Equality and Law Reform, The Commissioner of the Garda Síochána, Ireland i the Attorney General

(Sprawa C-293/12)

(2012/C 258/18)

Język postępowania: angielski

Sąd krajowy

High Court of Ireland

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Digital Rights Ireland Ltd

Strona pozwana: Minister for Communications, Marine and Natural Resources, Minister for Justice, Equality and Law Reform, The Commissioner of the Garda Síochána, Ireland i the Attorney General

Pytania prejudycjalne

1) Czy ograniczenie wynikające z wymogów art. 3, 4 i 6 dyrektywy 2006/24/WE (¹) prawa strony skarżącej do

korzystania z telefonii komórkowej jest niezgodne z art. 5.4 TUE, jako nieproporcjonalne i zbędne lub niewłaściwe do realizacji uzasadnionych celów:

a) zapewnienia dostępności określonych danych do celu dochodzenia, wykrywania i ścigania poważnych przestępstw?

oraz

b) zapewnienia prawidłowego funkcjonowania rynku wewnętrznego Unii Europejskiej?

2) W szczególności

(i) Czy dyrektywa 2006/24/WE jest zgodna z prawem obywateli do swobodnego przemieszczania się i przebywania na terytorium państw członkowskich określonym w art. 21 TFUE?

(ii) Czy dyrektywa 2006/24/WE jest zgodna z prawem do poszanowania życia prywatnego określonym w art. 7 karty i art. 8 EKPC?

(iii) Czy dyrektywa 2006/24/WE jest zgodna z prawem do ochrony danych osobowych określonym w art. 8 karty?

(iv) Czy dyrektywa 2006/24/WE jest zgodna z prawem do wolności wypowiedzi określonym w art. 11 karty i art. 10 EKPC?

(v) Czy dyrektywa 2006/24/WE jest zgodna z prawem do dobrej administracji określonym w art. 41 karty?

3) W jakim zakresie traktaty — a zwłaszcza zasada lojalnej współpracy określona w art. 4.3 Traktatu o Unii Europejskiej — zobowiązują sąd krajowy do badania i oceny zgodności krajowych przepisów wdrażających dyrektywę 2006/24/WE z gwarancjami ochrony przyznanymi w karcie praw podstawowych, w tym w jej art. 7 (powtórzonym w art. 8 EKPC)?

(¹) Dyrektywa 2006/24/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 marca 2006 r. w sprawie zatrzymywania generowanych lub przetwarzanych danych w związku ze świadczeniem ogólnie dostępnych usług łączności elektronicznej lub udostępnianiem publicznych sieci łączności oraz zmieniająca dyrektywę 2002/58/WE (Dz.U. L 105, s. 54)